

men jeg finder dog, at Billighed taler ogsaa for dens Anvendelse her, saa at jeg ingen Anledning finder til at modsætte mig dette Ændringsforslag; — kun skal jeg gjøre den Bemærkning med Hensyn til Redactionen, at man i Almindelighed ikke citerer Politiplacater paa den Maade, som her er steet, men den allerhøieste Resolution, som bekendtgøres ved en Politiplacat. Jeg tør derfor henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke ved 3die Behandling vil stille et til at afhjælpe denne Mangel sigtende Ændringsforslag.

Drejer: Jeg kan med flere ærede Talere ikke erkjende, at det tilstgtede Niemed kan ventes opnaaet ved Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Regjeringen. Jeg havde troet, at man bedre vilde have opnaaet Hensigten ved en Ændring i den Retning, som de foreliggende Ændringsforslag gaar ud paa; jeg havde derfor tænkt at slutte mig til eet af dem, og det, der nærmest tiltaler mig, er det subsidiaire. Men efter den Retning, Discussionen har taget, frygter jeg for, at intet af Ændringsforslagene sikkert kan ventes gennemført, og, da jeg har idetmindste en ligesaa stor Frygt for, at selve Lovforslaget heller ikke kan ventes at gaar igjennem, saa at det endelige Resultat altsaa vil blive, hvis der ingen anden Udvei træffes, at der slet ingen Lov vil udkomme, hvilket jeg anseer for ikke heldigt og maaskee for meget uheldigt, saa vil jeg tillade mig at henstille, om man ikke sikkest og maaskee hurtigst vilde naae et Resultat ved at nedsætte et Udvalg for at tage Spørgsmaalet under Overveelse, og til den Ende standse anden Behandling, indtil en Betænkning foreligger. Jeg troer, efter den Mangel paa Enstemmighed, der har givet sig tilkjende, at dette vilde være hensigtsmæssigt; thi det har her vist sig som ved saamange andre Leiligheder, hvor Talen er om aldeles at om-danne en Lov, at dette ikke er let at opnaae, naar det skal stee gennem Ændringsforslag af Medlemmer. Jeg skal derfor tillade mig at gjøre det antydede Forslag.

Formanden: Da der er fremkommet et Forslag, der gaar ud paa, at Fortsættelsen

af anden Behandling skal udsættes, for at dernæst, hvis Forslaget vedtages, et Udvalg kan nedsættes til at afgive Betænkning, saa vil Discussionen nu kun dreie sig om dette Spørgsmaal. Hvis Forslaget vedtages, saa vil jo herved anden Behandling være standset; hvis det derimod forkastes, vil Discussionen begynde paany om selve det foreliggende Udsættelse med tilhørende Ændringsforslag. Det Spørgsmaal, som nu er under Discussion, er altsaa, om Fortsættelsen af 2den Behandling skal standses og et Udvalg nedsættes for at afgive Betænkning i Sagen.

Kirck: Jeg synes, at Sagen er af saa underordnet Betskaffenhed, og perhos saa ganske simpel og ligefrem, at et Udvalg vil være aldeles overflødig. Det kunde jo maaskee ogsaa være, at naar Discussionen fortsættes, den ærede Justitsminister vilde finde sig foranlediget til at tage Forslaget tilbage, saa det forekommer mig, at Udvalgs Nedsættelse nu vil være paa aldeles urette Sted.

Schmann: Jeg maa med det ærede Medlem, der nu satte sig, være aldeles enig i, at denne Discussion har givet idetmindste stærke Grunde for, at det ikke er ønskeligt, at der udkommer en Lov, der sætter Kriterier for, naar Hundene ere forsynede med forsvarelig Mundkurv, men at Saadant maa overlades til dem at afgjøre, der erequere Loven. Derimod seer jeg ikke, at der er fremkommen Noget, der skulde kunne gjøre det tvivlsomt — hvis vi overhovedet skulle faae en Lov i saa Henseende — at den simple og klare Bestemmelse om at forhøje den Betskatning, der nu finder Sted og allerede har gjort Virkning, vil naae det tilstgtede Niemed. Man vil ganske sikkert ikke herved bevirke, at Hundeholdet udryddes, men derimod faae det betydeligt reduceret, og jeg finder derfor aldeles ingen Anledning til at nedsætte et Udvalg.

Dahl: Ja, det skal jeg ogsaa slutte mig til. Det forekommer mig, at Sagen ikke er af den Betydning, at der bør nedsættes et Udvalg, og hvis der er Noget, der forresten skulde være særlig Anledning til at tage under